

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ कीनाशः कर्षकः कृपणो वा ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ गोसमृद्धिकरं कर्म व्रतपूर्वकमाह सार्द्धेति चर्मणिगोरेव सार्द्धे प्रोक्षणेनार्द्धीकृतेऽ
भीष्म उवाच तस्मै प्रोवाच वचनं प्रणताय हितं तदा ॥ गवामुपनिषद्विद्वान्मम स्तुत्यगवां शुचिः ॥ ४ ॥ गावः सुरभिर्गन्धिन्यस्तथा गुग्गुलुगन्धयः ॥ गावः प्रति
ष्ठाभूतानां गावः स्वस्य यनं महत् ॥ ५ ॥ गावो भूतं च भव्यं च गावः पुष्टिः सनातनी ॥ गावो लक्ष्म्यास्तथा मूलंगोषु दत्तं न नश्यति ॥ ६ ॥ अन्नं हि परमं गावो देवानां परमं
हविः ॥ स्वाहाकारवषट्कारौ गोषु नित्यं प्रतिष्ठितौ ॥ ७ ॥ गावो यज्ञस्य हि फलं गोषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः ॥ गावो भविष्यं भूतं च गोषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः ॥ ८ ॥ सायं प्रा
तश्च सततं होमकाले महाद्युते ॥ गावो ददति वै हौम्यमृषिभ्यः पुरुषर्षभ ॥ ९ ॥ यानिकानि च दुर्गाणि दुष्कृतानि कृतानि च ॥ तरंति चैव पाप्मानं धेनुं ये ददति प्रभो ॥
॥ १० ॥ एकां च दशगुर्दद्याद्दश दद्याच्च गोशती ॥ शतं सहस्रगुर्दद्यात्सर्वं तुल्यफलाहिते ॥ ११ ॥ अनाहिताग्निः शतगुरयज्वा च सहस्रगुः ॥ समृद्धो यश्च कीनाशो
नार्धमर्हति ते त्रयः ॥ १२ ॥ कपिलां ये प्रयच्छन्ति सवत्सां कांस्यदोहनां ॥ सुव्रतां वस्त्रसंवीतामुभौ लोकौ जयन्ति ॥ १३ ॥ युवानमिन्द्रियोपेतं शतेन शतयू
थपं ॥ गवेंद्रं ब्राह्मणं द्रायभूरिशृंगमलंकृतं ॥ १४ ॥ वृषभं ये प्रयच्छन्ति श्रोत्रियाय परंतप ॥ ऐश्वर्यं ते धिगच्छन्ति जायमानाः पुनः पुनः ॥ १५ ॥ नाकीर्तयित्वा गाः
सुप्यात्तासां संस्मृत्य चोत्पतेत् ॥ सायं प्रातर्नमस्येच्च गास्ततः पुष्टिमाप्नुयात् ॥ १६ ॥ गवां मूत्रपुरीषस्य नो द्विजेत कथंचन ॥ न चासां मांसमश्नीयाद्गवां पुष्टितथाप्नु
यात् ॥ १७ ॥ गाश्च संकीर्तयेन्नित्यं नावमन्येत तास्तथा ॥ अनिष्टं स्वप्नमालक्ष्य गां नरः संप्रकीर्तयेत् ॥ १८ ॥ गोमयेन सदा स्नायात्करीषे चापि संविशेत् ॥ श्ले
ष्ममूत्रपुरीषाणि प्रतिघातं च वर्जयेत् ॥ १९ ॥ सार्द्धं चर्मणि भुंजीत निरीक्षेद्धारुणीं दिशं ॥ वाग्यतः सर्पिषा भूमौ गवां पुष्टिं सदा श्रुते ॥ २० ॥ घृतेन जुहुयाद्गन्धिघृते
न स्वस्ति वाचयेत् ॥ घृतं दद्याद्घृतं प्राशेद्गवां पुष्टिं सदा श्रुते ॥ २१ ॥ गोमत्या विद्यया धेनुं तिलानामभि मञ्चयः ॥ सर्वरत्नमयीं दद्यान्न स शोचेत्कृताकृते ॥ २२ ॥
गावो मामुपतिष्ठन्तु हेमशृङ्ग्यः पयोमुचः ॥ सुरभ्यः सौरभेय्यश्च सरितः सागरं यथा ॥ २३ ॥ गावै पश्याम्यहं नित्यं गावः पश्यन्तु मांसदा ॥ गावोस्माकं वयं तासां य
तो गावस्ततो वयं ॥ २४ ॥ एवं रात्रौ दिवा चापि समेषु विषमेषु च ॥ महाभयेषु च नरः कीर्तयन्मुच्यते भयात् ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आ
नुशास० दानधर्मगोप्रदानिके अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥

मत्येत्यपकृष्यते गोमाँ अग्नेविमाँ अश्वीतिमंत्रो गोमती ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इति अनुशासनप० नै० भा० अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥

पविश्येति शेषः भूमावितिकां स्य निवृत्तिः ॥ २० ॥ जुहुयाद्गो